Написав Вікторія Шупортяка
Вівторок, 02 липня 2019, 14:45

Погляньте навколо: яка-то краса!
Ось сонце і місяць живуть в небесах.
Собою вони день і ніч прикрашають.
І кожен в свій час свою чергу займає.

І землю порядком Творець наділив –
У році чотири пори встановив.
Пора за порою в свій час наступає.
Усі послідовність свою зберігають.

У по́ру зимову земля засина́.
Зима закінчиться, – приходить весна.
Вона літній час за собою веде.
За осінню зимонька знову іде.

Зимою не родять гриби і суниці.
Весною не час, щоби стигла пшениця
Чи яблука зріли. А пролісок синій
Не квітне у лісі у пору осінню.

І так рік за роком віки за віками,
Порядок і спокій ми бачимо з вами:
Пора за порою ідуть без кінця. –
Природа слухняна велінню Творця.

Якби так і люди навчитись могли –
У душах своїх Божий мир берегли
І слухались Бога. А вдячні серця
Любили і славили Бога Творця!